

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ «КОМПЕТЕНЦІЯ»

Осадча М.В., викл.

*Політехнічний технікум Конотопського інституту
Сумського державного університету
syt_pa@mail.ru*

Реформування системи освіти в Україні набуло нині всеохоплюючого характеру. І в цих умовах істотної ваги в становленні сучасного типу особистості набуває поняття компетенції.

Оцінка освітньої діяльності формується на основі компетенції, яка є складовою компетентнісного підходу.

Проте, вчені задаються питанням, чому так складно сформулювати визначення даного поняття. З одного боку, будучи абстрактним, поняття «компетенція» не пов'язане з реально існуючими об'єктами, на нього не можна вказати. З іншого боку, створити універсальне, абсолютно істинне в будь-якій галузі знань визначення фактично неможливо.

Науковому осмисленню проблеми сприяє аналіз наукової літератури, який свідчить про те, що результати дослідження поняття «компетенція» знайшли своє відображення в працях таких вчених, як: І.Г. Галявіна, І.А. Зимня, С.Е. Шишов.

«Компетенція» в перекладі з латинського означає «коло питань, в яких людина добре обізнана, проінформована, володіє пізнанням і досвідом».

Так, наприклад С. Е. Шишов поняття компетенції визначає через поняття здатності: «компетенція – це загальна здатність, яка ґрунтується на знаннях, досвіді, цінностях, нахилах, які набуваються завдяки навчанню» [3,с.60]. І.А. Зимня розуміє під компетенцією деякі внутрішні, потенційні, приховані знання, уявлення, системи цінностей, які потім виявляються в компетентності людини [2]. І. Г. Галявіна вважає, що «компетенція – це здатність і готовність застосовувати знання та уміння під час розв'язання професійних завдань в різноманітних галузях – як у конкретній галузі знань, так і в галузях, слабо прив'язаних до конкретних об'єктів, тобто це здатність і

готовність виявляти гнучкість у мінливих умовах ринку праці” [1].

У сучасних умовах для випускників вищих навчальних закладів особливо важливим має бути розуміння соціального значення обраної професії й, відповідно, розуміння свого місця в системі соціальних відносин, а також здатність до критичної оцінки свого життєвого та професійного досвіду, свідомого вибору шляхів та методів удосконалення особистих і професійних якостей.

Відповідність якості підготовки випускника вищої школи вимогам відповідного галузевого стандарту вищої освіти має визначатись соціально-особистісними, загальнонауковими, інструментальними та професійними компетенціями.

Отже, можна зробити висновок, що необхідність розгляду даної проблеми є актуальною. Запропонований розгляд компетенції в загальному плані свідчить про великі труднощі в їх вимірюванні і оцінюванні, що свідчить про необхідність пошуку нових шляхів у дослідженні даного наукового напрямку.

Література:

1. Галявина И. Г. Проектирование государственных образовательных стандартов высшего профессионального образования нового поколения с использованием компетентного подхода // Материалы к четвертому заседанию методологического семинара "Россия в Болонском процессе: проблемы, задачи, перспективы" / И. Г. Галявина – М. : Издательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. – 66с.

2. Зимняя И. А. Ключевые компетентности как результативно-целевая основа компетентного подхода в образовании. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов. – 2004.

3. Шишов С. Е., Агапов И. Г. Компетентный подход к образованию: прихоть или необходимость? // "Стандарты и мониторинг в образовании". – №2. – 2002. – с.58-62.

Електронні засоби та дистанційні технології для навчання протягом життя : тези доповідей X Міжнародної науково-методичної конференції, м. Суми, 13–14 листопада 2014 р. – Суми : Сумський державний університет, 2014. – С. 110-111.